'Ομιλία τοῦ Διδασκάλου μας τήν 16/3/1972.

'Αδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίω πάντοτε".

' Ο ἄνθρωπος εἶναι μία θεία μονάς, Πνεῦμα αἰώνιον. Θεία προέκτασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα εἰς τόν 'Εαυτόν του. Τό ἴδιον εἶναι καί ὅλοι οἱ 'Αρχάγγελοι, ὅλες οἱ τάξεις τῶν 'Αρχαγγέλων. Αὐτές οἱ θεῖες μονάδες εἶναι μέσα εἰς τόν 'Απόλυτον Θεῖον διαλογισμόν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, μέσα εἰς τόν κόσμον τῶν ἰδεῶν, κόσμον πέραν τοῦ Νοητοῦ κόσμου.

'Ο ἄνθρωπος θεία μονάς, εἰς τίποτε δέν διαφέρει ἀπό ἕνα 'Αρχάγγελον, θεία μονάδα, εἶναι 'Αρχάγγελος. Προεκτείνεται διά τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ανθρώπου καί ἀπό τήν στιγμήν ἐκείνην παίρνει ἕνα δικό του, ξεχωριστό φῶς, μέσα στό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἰσέρχεται σέ μίαν ξεχωριστήν Πανσοφίαν Παναγαθότητα καί Παναγάπη, καί προεκτείνει τόν 'Εαυτόν του διά τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ανθρώπου ὡς πλέον Ψυχήν Αὐτοεπίγνωσιν. Τώρα ἔχομεν δύο ὑποστάσεις τοῦ 'Εσώτερου 'Εαυτοῦ μας, ΑΥΤΟΝ ὅλα κεφαλαῖα γράμματα ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καί τήν προέκτασιν καί πάλιν ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὅμως μέσον τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ανθρώπου ὡς ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως. Πλέον ὁ ἑαυτός μας Θεία μονάς παίρνει μιάν ξεχωριστήν δικήν της ὑπόστασιν , τέτοιαν ὑπόστασιν πού δέν τήν παίρνουν οἱ 'Αρχάγγελοι ὅταν διέλθουν διά τῆς 'Ιδέας τήν ὁποίαν πρόκειται νά ἐκφράσουν.

'Η 'Ιδέα τοῦ 'Ανθρώπου, καί ὁ 'Αρχάγγελος "Ανθρωπος, Πανσοφία, Παντοδυναμία καί Παναγαθότης τῆς ἰδέας αὐτῆς δίδει εἰς τόν ἄνθρωπον πλεονεκτήματα τά ὁποῖα δέν ἔχουν οἱ 'Αρχάγγελοι. Δημιουργεῖ ἕνα μικρόκοσμον παρόμοιον τοῦ Μακρόκοσμου. "Εχομε τήν 'Ιδέαν "Ανθρωπον τώρα, ὡς, θά ἔλεγα ἕνα καλούπι, μέσα στό ὁποῖον μορφοποιεῖται ἡ Θεία Μονάς, τρόπος τοῦ λέγειν μορφοποιεῖται διότι δέν θά μορφοποιηθῆ εἰς τήν πραγματικότητα ἡ Θεία Μονάς ἀλλά ἡ προέκτασις τῆς Θείας αὐτῆς Μονάδος. Αὐτόν πού θά ὀνομάσωμε, μόνιμη προσωπικότητα. Τόν ἑαυτόν μας, αὐτόν πού αἰσθανόμεθα ὅταν λέγωμεν. 'Εγώ εἶμαι 'Εγώ. Αὐτό πού αἰσθάνεσθε αὐτήν τήν στιγμήν ὡς 'Εαυτόν σας πού συναισθάνεται, σκέπτεται, ζεῖ, ἀπηλλαγμένοι ὅμως τῶν ἐπιδράσεων τῶν σκέψεων τῶν συναισθημάτων ἑνός ὀνόματος καί ὡρισμένων συνθηκῶν.

Αὐτόν τόν ἑαυτόν σας τόν ἔχει προεκτείνει κατά τήν πρώτη θά ἔλεγα ἐνσάρκωσιν ὁ ἑαυτός σας ψυχή αὐτοεπίγνωσις μέσα εἰς τούς τοποχρονικούς κόσμους, μέσα εἰς τούς κόσμους τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς. 'Ο ἑαυτός σας αὐτός ἡ λεγομένη, Μόνιμος Προσωπικότης εἶνει ἀθάνατη καί αἰωνία κτισμένη ἀπό ἀθάνατην ὑπερουσία. Προσέξετε εἰς τό σημεῖον αὐτό.

Κατερχομένη μέσα εἰς τούς τοποχρονικούς κόσμους τώρα θά πάρη ἕνα δικό της χρῶμα. Θά δημιουργήση αὐτήν πού θά λέγωμεν προσωπικότητά μας. 'Η Μόνιμη προσωπικότης ἑαυτός μας, ὄνομα, δέν ἔχει κι'ὅμως πολλά ὀνόματα ἔχει πάρει, πολλά προσωπεῖα ἔχει φορέσει. Μέ πολλούς καί διαφόρους τρόπους ἔχει ἐκφράσει τόν ἑαυτόν της μέσα εἰς τούς κόσμους τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς.

Προσέξετε εἰς τό σημεῖον αὐτό. "Οπως ὁ 'Εαυτός μας ψυχή αὐτοεπίγνωσις ἔχει προεκτείνει ἀπό Θείαν οὐσίαν, ἀθάνατην, τό μέρος πού ὀνομάζουμε, μόνιμη προσωπικότητα, ἔτσι καί ἡ προσωπικότης προεκτείνει μεστούς κόσμους τήν σκιάν της, ἡ ὁποία εἶναι προικισμένη μέ τό φαινόμενο τῆς ζωῆς ὄχι τήν ζωήν, καί μᾶς δίδει τόν ἑαυτόν μας προσωπικότητα μέσα εἰς τούς κόσμους τῆς χωριστικότητος. "Ομως ὁ ἑαυτός μας κεντρική προσωπικότης δέν εἶναι μέσα στούς κόσμους τῆς χωριστικότητος ὁλοτελῶς, μερικῶς εἶναι, μερικῶς ὅμως εἶναι ἕνα μέ τόν ἑαυτόν μας ψυχή αὐτοεπίγνωσιν. Κάπου ὅμως αὐτή ἡ μόνιμη προσωπικότης πρέπει νά καταγράψη τίς ἐντυπώσεις καί τίς ἐμπειρίες τίς ὁποῖες θά πάρη ἀπό τούς τοποχρονικούς κόσμους. Σχηματίζει μέ τήν ὕλη Οὐσία, μέσον τῆς ὁποίας ἔχει κτισθῆ ἡ ἴδια ὡς ἕνα παχυλό ὑλικό σῶμα, ψυχικό σῶμα καί Νοητικό σῶμα. 'Από αὐτήν τήν ὕλην οὐσία σχηματίζει ἕνα κέντρο, ἐκεῖ πού εἶναι ἡ αἰθερική καρδιά, ἀκριβῶς ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ καρδία τοῦ παχυλοῦ σας ὑλικοῦ σώματος. "Εκεῖ εἶναι ἡ ἕδρα αὐτοῦ τοῦ κέντρου πού θά ὀνομάζουμε πλέον, μόνιμο ἄτομο.

Τό μόνιμο αὐτό ἄτομο, ὑλοψυχονοητικό, ἔχει σχηματισθῆ ἀπό τήν πρώτην στιγμήν πού ἔχει ἐκφράσει τόν ἑαυτόν της ἡ ψυχή αὐτοεπίγνωσις ὡς κεντρική προσωπικότης. Εἶναι ἕνα βιβλίο πού ἀρχίζει τώρα κατά τήν πρώτην ἐνσάρκωσιν, ἡ μόνιμη προσωπικότης νά κατγρίφη, τίς ἐμπειρίες της, τίς ἀντιδράσεις της, συναισθήματά της, σκέψεις της.

..... /2

Μ.Π.Ρ. Ἀποσύρεται ἀπό τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμο εἰσέρχεται εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον, καί συνεχίζει αὐτήν τήν καταγραφήν, στό Ψυχικόν μέρος τῆς μονίμου αὐτοῦ ἀτόμου, καί ἀποσύρεται καί ἀπό ἐκεῖ στόν νοητικόν κόσμον καί συνεχίζει νά καταγράφη ἀπό νοητικόν μέρος τοῦ μονίμου ἀτόμου τές ἐντυπώσεις της μέχρις ὅτου ξανακατέλθει εἰ' ἐνσάρκωσιν.

Συμπληρώνει μίαν σελίδα μέσα εἰς τούς κόσμους τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς. Κάθε ἐνσάρκωσις εἶναι μιά νέα σελίδα, τοῦ βιβλίου αὐτοῦ τό ὁποῖον ὀνομάζουμε, μόνιμο ἄτομο.

Ποίαν σχέσιν ἔχει τώρα ἡ μόνιμη προσωπικότης μέ τόν Ἑαυτόν μας προσωπικότητ σήμερον; Καί ποίαν σχέσιν ἔχει ὁ ἑαυτός μας προσωπικότης σήμερον, μέ τόν ἑαυτό τῆς μονίμου προσωπικότητος μιᾶς παρελθούσης ἐνσαρκώσεως. Νά ποῦμεν ὅτι, κάθε ἐνσάρκωσις εἶναι ἕνα προσωπεῖον τό ὁποῖον φορεῖ ἡ μόνιμη προσωπικότης.

Ἄν τώρα συλλογισθοῦμεν ὅτι ὁ ἑαυτός μας μόνιμη προσωπικότης ἔχει ἐνδυθῆ πολλές προσωπικότητες μέσα εἰς τόν χῶρον καί τόν Χρόνον σέ διάφορες ἐποχές, διάφορον τρόπον ζωῆς καί συλλογισθοῦμεν αὐτήν τήν στιγμήν, ἄν μπορέσωμεν νά ἐνθυμηθοῦμεν ὅλες τές ἐμπειρίες τές ὁποῖες ἔχομεν πάρει, ἀκόμα καί τήν ἐμπειρίαν τῆς χθές, τήν ἐμπειρίαν τῆς παρούσης στιγμῆς, θά δοῦμεν ὅτι, ὅλα αὐτά εἶναι, ἐντυπώσεις, σκέψεις, συναισθήματα, ἀντιδράσεις μέσα εἰς τούς κόσμους τοῦ πόνου ἤ τῆς ἀγαλλιάσεως. Ὡς τόσον ποῖος αἰσθάνεται, ποῖος σκέπτεται; ποῖος ἑαυτός μας χθές διαφορετικός ἀπό τόν σημερινόν μας ἑαυτόν ἔκαμνε τές σκέψεις τῆς χθές, πῆρε τές ἐμπειρίες τῆς χθές, τές ὁποῖες μπορεῖ νά ἀντσύρη καί ὁ ἑαυτός μας σήμερον αὐτήν τήν στιγμήν, ἤ μέ ἐξάσκησιν μπορεῖ νά ἀνασύρη καί ὁ ἑαυτός μας σήμερον αὐτήν τήν στιγμήν, ἤ μέ ἐξάσκησιν μπορεῖ νά ἀνασύρη ἐμπειρίες τήν μνήμην καί ἐντυπώσεις πού ὁ ἑαυτός του μόνιμος προσωπικότης ἔχει πάρει μέσα εἰς τό παρελθόν.

Μπορεῖτε νά κάμετε μίαν σύγκρισιν τῶν ἐντυπώσεων τοῦ ἀπώτερου παρελθόντος, μέ τό παρελθόν, μέ τό παρόν καί νά γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχει μέσα στό αἰώνιον παρόν, πού θά πῶ μέλλον, αὐτόν ὁ ἑαυτός μου πού δέν ἔχει σχέσιν ποιό ὄνομα ἀργότερα θά - φέρη, τί ἐμπειρίες νά πάρη, αὐτός ὁ ἑαυτός μου πού μπορῶ νά πῶ κ ί νά ὀνομάσω Ἐγώ εἶμαι Ἐγώ. Αὐτή εἶναι ἡ μόνιμη προσωπικότης, καί μέ λίγη ἐξάσκησιν καί ἐνδοσκόπησιν δέν εἶναι καθόλου δύσκολον νά τήν βρῆτε. Τό ἀθάνατο μέρος τοῦ Ἑαυτοῦ σας σήμερον, ἐκεῖνο πού νομίζετε ὅτι εἶναι φθαρτόν, παρ'ὅλον πού δέν εἶναι, τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, ναί, εἶναι φθαρτόν, τό ψυχικόν σῶμα μέσον τοῦ ὁποίου δεχόμεθα ἐντυπώσεις ἀπό τόν Ψυχικόν κόσμον, τόν κόσμον τῶν ἐπιθυμιῶν καί τῶν συναισθημάτων, εἶναι φθαρτόν, ὑφίσταται ἀλλαγές, ἀκόμη καί τό Νοητικόν σῶμα, τό σῶμα ἐκεῖνο, ὁ Νοῦς ἐκεῖνος, μέσον τοῦ ὁποίου διλογιζόμεθα, σκεπτόμεθα καί ὡς φῶς, τό προεκτείνομεν ἐπί καταστάσεων καί ἀντικειμένων καί τά γνωρίζουμε, καί αὐτόν ἀκόμα εἶναι θνητόν καί φθαρτόν, ὅμως, ὁ ἑαυτός μας, ἐγώ, ἔστω καί μέ μικρά γράμματα, ὅσον καί ὁ ἑαυτός μας ΕΓΩ μέ κεφαλαῖα γράμματα εἶναι αἰώνιος. Ποία τώρα ἡ σχέσις τοῦ Ἑαυτοῦ μας ἐγώ μέ μικρά γράμματα μέ τόν Ἑαυτόν μας ΕΓΩ μέ κεφαλαῖα γράμματα;

Ποία ἡ σχέσις τοῦ ἑαυτοῦ μας μονίμου προσωπικότητος μέ τόν ἑαυτόν της ἤ ἑαυτόν μας ψυχή αὐτοεπίγνωση; Ναί, ὁ ἑαυτός μας μόνιμη προσωπικότης, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἑαυτός μας, πού μπαίνει μέστους κόσμους τῆς χωριστικότητος, δέχεται ἐντυπώσεις, ζεῖ τόν γνωστόν τρόπον ζωῆς, εἶναι ὁ κύκλος ἐκεῖνος ὁ μικρός πού θά ἀνοίξη μέχρις ὅτου φθάση μιάν ἡμέρα εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ μεγάλου κύκλου πού ὀνομάζουμε ψυχή αὐτοεπίγνωση.

Τώρα μποροῦμε νά δοῦμε στόν κάθε ἄνθρωπο, δύο κύκλους, ἕνα μέ πολύ μεγάλην περιφέρειαν πού εἶναι ὁ ἑαυτός του Ψυχή αὐτοεπίγνωση καί περιφέρειαν πού εἶναι ὁ ἑαυτός του Ψυχή αὐτοεπίγνωση καί περιφέρειαν τοῦ κύκλου ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως εἶναι ἡ ἴδια πάντοτε σ'ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ὅμως μέσα, ἀπό τό ἴδιο κέντρο θά δοῦμεν ἄλλους μικρότερους κύκλους, μικρούς πιό μεγάλους καί ἀκόμα πιό μεγάλους. Αὐτοί οἱ κύκλοι εἶναι ὁ Ἑαυτός μας ψυχή αὐτοεπίγνωσις μόνιμη προσωπικότης. Γιατί τήν εἶπα ψυχήν αὐτοεπίγνωσιν μόνιμη προσωπικότητα, γιατί ὁ αὐτός ὁ κύκλος εὑρίσκεται ἐντός τοῦ μεγάλου κύκλου, καί δέν ὑπάρχει κανένα σημεῖον μέσα στόν μικρόν κύκλον πού δέν εἶναι ἴσως τοῦ μεγάλου κύκλου, μέ τό ἴδιο κέντρον.

Ἀνοίγει ὁ κύκλος ὁ μικρότερος μέχρι τῆς στιγμῆς πού εἶπα ἡ περιφέρειά του θά φθάση τήν περιφέρεια τοῦ μεγάλου κύκλου. Θά χαθῆ ὁ μικρός αὐτός κύκλος, ἤ

...../3

θά ἀφομοιωθῆ μέ τόν μεγάλο; Θά χαθῆ τίποτε ἡ ἐμπειρία τοῦ μικροῦ κύκλου; Ὄχι. Τό μικρότερο μεστό μεγαλύτερο θά μεγαλώση ὥστε νά γίνη ἕνα μεγάλο. Ὁ ἑαυτός μας μόνιμη προσωπικότης μέσον τῶν διαφόρων ἐνσαρκώσεων καί ἐμπειριῶν, θά ἀναπτυχθῆ σέ σημεῖον πού θά γίνη ἕνα μέ τόν ἐσώτερό μας ἑαυτό Ψυχή αὐτοεπίγνωσιν. "Τό φθαρτόν θά ἐνδυθῆ τήν ἀφθαρσίαν καί τό θνητόν θά ἐνδυθῆ τήν ἀθανασίαν". Ὥστε σήμερα ὁ ἑαυτός μας, αὐτός πού αἰσθανόμεθα ὅταν λέγωμεν Ἐγώ εἶμαι Ἐγώ, Ἐγώ αἰσθάνομαι, σκέπτομαι, ἀντιλαμβάνομαι αὐτό ἤ ἐκεῖνο, αὐτός εἶναι ὁ αἰώνιος ἑαυτός σας, δέν θά τόν χάσετε, γιατί, μέ τήν ἐνδοσκόπησιν θά ἀνακαλύψετε ὅτι καθημερινῶς οἱ ἐντυπώσεις τές ὁποῖες ὀνομάζαμε ἑαυτόν μας καί οἱ ἐμπειρίες, περνοῦν, ἄλλες ἔρχονται. Θά διῦμεν ὅτι αἱ σκέψεις μας, ἐπιθυμίες μας, τά αἰσθήματα μας τοῦ παρελθόντος, καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν δέν ἔχουν μέ τές ἐπιθυμίες μας, αἰσθήματα μας καί σκέψεις μας, σήμερα, ὡς τόσον, ἡμεῖς πού τότε σκεπτόμεθα αἰσθανόμεθα, ζούσαμε, εἴμεθα ἀκριβῶς οἱ ἴδιοι πού σήμερα ζοῦμεν αἰσθανόμεθα σκεπτόμεθα. Μπορεῖτε τώρα νά ξεχωρίσετε τόν πραγματικόν ἑαυτόν σας μόνιμη προσωπικότητα, ὡς κέντρον τοῦ δέχεσθαι ἐντυπώσεις ἀπό τές ἐντυπώσεις; Τό μόνιμο ἄτομο αὐτό ὡς εἴχαμε πεῖ ἐγκλείει ὅλην τήν πεῖραν, γνῶσιν, εἶναι συντονισμένο μέ τόν Νόμον διά νά γίνεται ἡ σύγκρισις, ἀντιλήψεώς γεγονότων μέ τήν πραγματικότητα, καί εἶναι ἐκεῖ πού καταγράφεται κάθε προσωπικότης ἡ συμπεριφορά ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, τοῦ συναισθίνεσθαι, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς ἑνός ἀνθρώπου. " Ὅταν συμπληρώση τόν κύκλον ζωῆς ἕνας ἄνθρωπος προσωπικότης συνήθης διαλύεται τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί ἀποσύρεται τό μόνιμο ἄτομο μέ τήν μόνιμη προσωπικότητα καί προσωπεῖον της τήν τελευταίαν θά ἔλεγα προσωπικότητα, εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον. Ὡς ἐκ τῆς συστάσεως, συνθέσεως, ἀπό τό ποιόν ἀπό τό ὁποῖον εἶναι τό μόνιμον ἄτομον, ἡ μόνιμον ἄτομον, ἡ μόνιμη προσωπικότης καί προσωπικότης ἑαυτός μας θά βρεθῆ εἰς τό ἀνάλογον πεδίον ἤ ὑποπέδιον τοῦ ψυχικοῦ κόσμου.

Θά ἀρχίση νά καταγράφη νέες ἐμπειρίες εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον, ἡ μόνιμη προσωπικότης καί ἐπαναλαμβάνω μέ προσωπεῖον τήν τελευταίαν προσωπικότητα μέσα στόν Ψυχικόν κόσμο. Ὁ ἑαυτός μας μέσα στόν ψυχικόν κόσμον ἔχει διπλῆν ὑπόστασιν, τέτοιαν πού δέν εἶναι εὔκολον νά τήν βροῦμεν ἐφ' ὅσον ζοῦμεν μέσα σένα παχυλόν σῶμα ὡς τόσον μέσα στό ψυχικόν σῶμα εἶναι εὐκολώτερον νά τήν βροῦμεν.

Εἶναι ὁ ἑαυτός μας μόνιμη προσωπικότης, ὀρθολογιζόμενος ἑαυτός, καί ὁ ἑαυτός μας τελευταία προσωπικότης, ὀρθολογιζόμενος ἑαυτός, καί ὁ ἑαυτός μας τελευταία προσωπικότης, πού δέχεται τόν πόνον ἤ τήν ἀγαλλίασιν, ἀναλόγως τῆς συμπεριφορᾶς του μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Ναί ὑπάρχουν καί οἱ κολάσεις καί οἱ παράδεισοι, τόποι ἐμπειρίας, τόποι πολυτίμων μαθημάτων, ὄχι γιά τήν προσωρινήν μας προσωπικότητα, ὄχι μα, ἐθνικότητα σύνολον ἐπιθυμιῶν, σκέψεων, ἐπιδιώξεων, ἀλλά γιά τήν μόνιμην μας προσωπικότητα, τόν πραγματικό μας κατώτερο ἑαυτό. Αὐτόν πού θά πρέπη μέσον ἐνδοσκοπήσεως νά βροῦμεν. Ὅταν τόν βροῦμεν, θά εἴμεθα ἐξ ἐκείνων ὅπως εἶπεν ὁ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ οἱ ὁποῖοι δέν θά γευθοῦν θάνατον.

Ἡ κεντρική μόνιμη προσωπικότης, θά ἀποσυρθῆ ἀπό τόν Ψυχικόν κόσμον ὅταν δέν ἔχει νά κάρη κμαθήματα ἐκεῖ μέσον τῆς προσωρινῆς τελευταίως ἐνσαρκώσεως, εἰς τόν νοητικόν κόσμον καί θά βρεθῆ καί ἐκεῖ, εἰς τό ἀνάλογον πεδίον ἤ ὑποπέδιον τοῦ. Νοητικοῦ κόσμου.

Εἰς τόν Ψυχικόν κόσμον ἔχομεν Ἑπτά πεδία ἤ 49 (σαρανταεννέα) ὑποπέδια. Τό ἴδιον ἔχομεν καί εἰς τόν Νοητικόν κόσμον 7 πεδία 49 ὑποπέδια.

Ἀφοῦ συμπληρώσει ἡ μόνιμος προσωπικότης τόν κύκλον ζωῆς της λῆψις ἐντυπώσεων καί ἀπό τόν νοητικόν κόσμον θά περιπέση σέ μίαν εὐχάριστην θά ἔλεγα νάρκην. Ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί τῶν πλέον καλλιμένων ἄκμα ἡ μόνιμη προσωπικότης, στήν περίοδον αὐτήν οἱ κύριοι τῆς εἱμαρμένης, οἱ Κύριοι, τῆς αἰτίας καί τοῦ ἀποτελέσματος θά τῆς δώσουν γύρω ἀπό τό μόνιμο ὑλοψυχονοητικόν ἄτομον τέτοιαν νοητικήν ὕλην πού θά μεταχειρισνῆ ἀργότερα τόσον αὐτή ὅσον καί οἱ Ἀρχάγγελοι τῆς δημιουργίας καί τό Ἅγιον Πνεῦμα γιά νά κτίσουν τό νέον της Νοητικόν σῶμα. Θά κατέλθη εἰς τούς ψυχικούς κόσμους καί πάλιν εἰς τόν τόπον κατίστασιν ἀνιμονῆς, ὡς θά τόν ὀνομάζωμε κι ἐκεῖ οἱ Κύριοι τῆς εἱμαρμένης θά δώσουν εἰς τό μόνιμο ἄτομο τῆς μονίμου προσωπικότητος, Ψυχικό, ὑλικό, μέ τό ποιόν θά κτισθῆ τό νέον Ψυχικό σῶμα. Θά κατέλθη εἰς τόν αἰθερικόν κόσμον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί οἱ Κύριοι τῆς εἱμαρμένης ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τόν Νόμον τῆς αἰτίας καί τοῦ αἰτιατοῦ, αὐτό πού θά λέ-

...../4

γαμε Κάρμα τούς Νόμους ἀγάπης, συμπαθείας, συντονισμοῦ καί ἄλλους . Θά δώσουν τό περιβάλλον εἰς τήν κεντρικήν προσωπικότητα νά ἐνσαρκωθῆ . Ὅμως μή νομίσετε ὅτι, ἐπειδή οἱ μεγάλοι Κύριοι τοῦ ἐλέους καί τῆς εἰμαρμένης τῆς αἰτίας καί τοῦ αἰτιατοῦ ἔχουν δώση ὡρισμένον ἀνάλογον μέ τό ποιόν τοῦ μονίμου ἀτόμου τῆς κεντρικῆς προσωπικότητος, νοητικόν σῶμα, καί ἰργότερα Ψυχικόν καί παχυλόν ὑλικόν δέν δέουν εἰς τήν μόνιμη προσωπικότητα μέ τήν νέαν της ἐνσάρκωσιν τήν εὐκαιρίαν νά κάμη χρῆσιν περισσοτέρου ὑλικοῦ, καθαροτέρου ὑλικοῦ, γιά νά ἐξελιχθῆ, ὅμως ἀπό δικήν της πλέον προσπάθειαν, δικήν της ἀντίληψιν, δικήν της θέλησιν νά ἐξαγνισθῆ. Καί ἐδῶ εἶναι ὁ μέγας Νόμος τοῦ ἐλέους τοῦ Πατρός μας.

Εἴμεθα κάτω ἀπό Νόμον, κάτω ἀπό συνθῆκες ὅμως ἔχομεν καί τήν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως καί ὅλες τές δυνατότητες καί πιθανότητες γιά πιό γρήγορη θά ἔλεγα ἀπαλλοτρίωση ἀπό τό λεγόμενο κακό τόν πόνο τήν ἀδύνωση. Αἰτεῖται καί δοθήσεται ὑμῖν". Εἶπε ὁ Πολυηγαπημένος.

Ναί. Ὅμως εἴπαμε θά χρειασθῆ τῆς κεντρικῆς προσωπικότητος καί τῆς νέας προσωπικότητος πού κτίζει, προσπάθεια καί θέλησις δι'ἐξαγνισμόν.

Θά ἤθελα νά κάμετε ἕνα διαλογισμόν ὅταν εἶσθε μόνοι, εἰς τό τί εἶναι ἡ μόνιμη προσωπικότης ἑαυτός μας, Ἐγώ, εἶμαι, ἐγώ, Τί εἶναι ὁ σημερινός ἑαυτός σας, ἕνα ὄνομα, ἕνα ὑλικό σῶμα, ἕνα σύνολον ἐπιθυμιῶν καί σκέψεων, ἐπιδιώξεων ἄνευ σοβαρῆς σημασίας. Τί εἶναι ὁ ἑαυτός σας μόνιμη προσωπικότης μέσα στό αἰώνιον παρόν τί εἶναι ὁ σημερινός ἑαυτός σας προσωρινή προσωπικότης πού ἔχομεν περιγράψει στό παρελθόν, στό παρόν, καί στήν ψευδαίσθησιν πού ὀνομάζουμε μέλλον;

Μέ σοβαρή ἐνδοσκόπηση μπορεῖτε νά δῆτε καθαρά τές διαφορές, νά βρῆτε τόν πραγματικόν σας ἑαυτόν, μέσα εἰς τήν παχυλήν ὕλην, εἰς τό Ψυχικόν καί εἰς τόν Νοητικόν κόσμον. Νά τόν ἐρευνήσετε, νά τόν μελετήσετε, νά τόν ἁπλώσετε, νά τόν ἀφομοιώσετε μέ τόν ἐσώτερο ἑαυτό σας ψυχή αὐτοεπίγνωση. Τότε θά εἶναι ἡ στιγμή πού θά δεχθῆτε τό βάπτισμα τοῦ πυρός. Θά Χριστοεναισθανθῆτε. Θά εἶναι ἡ στιγμή πού θά βαπτισθῆτε ὄχι μέ ὕδωρ, ἀλλά μέ Πνεῦμα καί Πῦρ. Τί θά εἶναι ἡ στιγμή ἐκείνη γιά σᾶς δέν εἶναι εὔκολον νά τήν περιγράψωμεν. Τί θά εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις; δέν εἶναι εὔκολον νά ποῦμεν. Ὅμως δέν εἶναι καί τό τέρμα τοῦ δρόμου μας.

Προσέξετε. Εἶναι ἕνας σταθμός. Ὁ πρῶτος ἴσως, λαμπρός, ὡραῖος, αὐτός πού ὅταν ἀτενίσωμεν πίσω μας θά δοῦμεν τόν πόνον, τήν ἀδύνωσιν, τήν ἄγνοιαν, τό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας καί γιά πρώτην φοράν ἀπό τόν σταθμόν αὐτόν θά ἀντιληφθοῦμεν ὅτι τώρα προχωροῦμεν πρός τούς κόσμους τοῦ φωτός, τῆς ζωῆς, ἔχουμε φύγει τώρα ἀπό τούς κόσμους τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς, τῆς ζωῆς ἀπό μέρους. Ἔχομεν φύγει τώρα ἀπό τούς κόσμους τῆς χωριστικότητος, πλέον τό μόνιμον ἄτομον ὡς εἶναι κλειστός τόμος, πολλῶν σελίδων καί ἐμπειριῶν, τό ὁποῖον, ὁ ἑαυτός μας, ὁ σημερινός ἑαυτός μας, αὐτόν πού αἰσθανόμεθα μέ τό Ἐγώ εἶμαι ἐγώ, ὑπό μᾶλης, θά φέρη γιά νά προχωρήση πρός τόν κόσμον τοῦ φωτός, τῆς ἑνοαισθήσεως, μέσα εἰς τόν κόσμον τῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἔχομεν ὅμως ἀκόμη δρόμον νά διανύσωμεν μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς τόν ἑαυτόν μας ψυχή αὐτοεπίγνωση, τόν ὁποῖον ὡς τόσον τώρα αἰσθανόμεθα, βλέπομεν, γνωρίζομεν. Δέν μᾶς ἔχει ὅμως ἐνταγκλισθῆ ἀκόμη. Μέ δική μας προσπάθεια τοῦ ἑαυτοῦ μας πλέον μονίμου προσωπικότητος. Ἐπαναλαμβάνω μέ τόν μόνιμο ὑλοψυχονοητικό ἄτομο, τό ὁποῖον θά εἶναι ἡ μνήμη τοῦ κάθε τι, ὁ τύπος καταγραφῆς τοῦ κάθε τι, θά συνοδεύη τόν ἑαυτόν μας μόνιμη προσωπικότητα στό δρόμον του. Καί εἶναι αὐτό τό μόνιμο ἄτομο πού θά βοηθήση τόν ἑαυτόν μας μόνιμη προσωπικότητα νά ἀφομοιωθῆ, μέ τόν ἑαυτόν της ψυχή αὐτοεπίγνωση καί εἶναι αὐτό τό μόνιμο ἄτομο μέ τήν μόνιμη προσωπικότητα πού θά ἐνσαρκώση, τόν ἑαυτόν μας ψυχήν αὐτοεπίγνωσιν.

Μήν ὑποτιμᾶτε τό μόνιμο αὐτό ἄτομο, τό ὁποῖον ὡς τόσον δέν εἶναι ὁ ἑαυτός μας μόνιμη προσωπικότης, ἀλλά θά ἔλεγα ἡ ἐμπειρία καί ἡ μνήμη τοῦ ἑαυτοῦ μας μονίμου προσωπικότητος.

Θά μιλήσωμεν ἐπί τῶν θεμάτων αὐτῶν ἐκτενέστερον καί μέ πιό πολύ λεπτομέρειαν εἰς τό μέλλον.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίω πίστοτε".

...../5

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρώτησις: Ὅταν ἡ μόνιμος προσωπικότης εἰσέλθη εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τήν ἀπολύτρωσιν παύει νά εὑρίσκεται ἐντός τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου;

Ἀπάντησις: Δέν πρόκειται ἡ μόνιμη προσωπικότης νά εἰσέλθη μόνη μέσα εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ. Ἡ μόνιμη προσωπικότης πρῶτον θά ἑνωθῇ μέ τόν Ἑαυτόν μας ψυχήν αὐτοεπίγνωσιν. Ὁ ἑαυτός μας ψυχή αὐτοεπίγνωσις, καί ἄν ἐπροσυρθῇ ἐκ τοῦ καί ἀπό τήν Ἰδέαν Ἄνθρωπο φέρνει μαζύ του τό μόνιμο ἄτομο τό ὁποῖον εἶναι κτῆμα του. Ἑπομένως καί ὅταν εἰσέλθη ὁ ἑαυτός μας ψυχή αὐτοεπίγνωση εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ μπορεῖ ἀνί πᾶσαν στιγμήν νά ξαναβιέλθη διά τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου χωρίς νά εἶναι καμμία ἀνάγκη νά ἐνδυθῇ Νοητικόν, Ψυχικόν καί παχυλόν ὑλικόν σῶμα, νά γνωρίση κάθε μίαν σελίδα, ἐνσάρκωση του μέσα στούς παχυλούς ὑλικούς κόσμους. Εἶπα χωρίς νά ἔχη τήν ἀνάγκην νά κατέλθη. Νά γνωρίση κάθε μιάν ἐμπειρίαν, ὄχι μόνον δικήν του, ἀλλά οἱουδήποτε ἄλλου ἀνθρώπου μέσω τοῦ συντονισμοῦ καί τῆς ἐναισθησίας. Εἶναι μία κατάστασις πού δέν εἶναι τόσον εὔκολον νά τήν περιγράψωμεν, ὅμως εἶναι ἕνα κέρδος τέτοιο τό ὁποῖον καί πάλιν δέν εἶναι εὔκολονν νά περιγράψωμεν.

Προσέξετε. Μπορεῖ νά μείνη μέσα στήν Στατικήν κατάστασιν τοῦ Ἀπολύτου ΕΙΝΑΙ κατά βούλησιν, ὁντοποιημένη πλέον ἡ ψυχή αὐτοεπίγνωσις. Μπορεῖ νά διέλθη διά τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου ἀνί πᾶσαν στιγμήν, ἐπαναλαμβάνω, χωρίς νά ἔχη ἀνάγκη νά κατέλθη, νά διέλθη κι' ὄχι νά κατέλθη. Ἄν θέλει νά κατέλθη, κι' αὐτό μπορεῖ νά τό κάμη ἀλλ' ὄχι μέ τόν συνήθη πλέον τρόπον τῆς ἀγνοίας, τοῦ πόνου, θά μπορῇ νά ἐνδυθῇ αὐτομάτως, Νοητικήν, Ψυχικήν καί παχυλήν ὕλην, εἶναι πλέον κύριος τοῦ φαινομένου τῆς ὑλοποιήσεως καί τῆς ἀφυλοποιήσεως καί νά ἀπροσυρθῇ. Εἶναι καταστάσεις θεῖες, πού δέν εἶναι τόσον εὔκολον σήμερα μέ τό γήϊνον, μυαλό μας, νά ἀντιληφθῶμεν οἱ συνήθεις ἄνθρωποι.

Ἐρώτησις: Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπολυτρωθῇ σέ ποιά σημεῖα μπορεῖ νά προεκταθῇ καί νά συνδημιουργῇ. Μέ τούς Ἀρχαγγέλους τῶν ζωῶν ἤ τό Ἅγιον Πνεῦμα πού δίδει τήν ζωήν στόν ἄνθρωπο ἤ καί μέ ἄλλους Ἀρχαγγέλους πού δίδουν ἄλλες μορφές ζωῆς σέ διαφόρους κόσμους.

Ἀπάντησις: Ὅταν ἡ Ψυχή αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός μας θεωθῇ καί Ὁντοποιηθῇ εἶναι Κύριος τῶν Πάντων. Εἰσέρχεται εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου της. "Ἐως ὀλίγα εἶς πιστός ἐπί πολλῶν σέ καταστήσω" εἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου". Καί ποία εἶναι ἡ χαρά τοῦ Κυρίου μας, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

"Τό πᾶν, τά πάντα, κανένας περιορισμός. Εἶναι ἡ Ψυχή αὐτοεπίγνωσις Ἀπόλυτος Ἄρχων, ὑπέρ ἄνω Ἀρχαγγέλων προσέξετε τί ἐγώ, ὑπεράνω Ἀρχαγγέλων, ἐλεύθερος Ἀρχων νά ἐκφράση τόν ἑαυτόν του, ὅπως θέλει καί ὅπου θέλει. Εἶναι Δ ΡΟΣ. Αὐτό εἶναι πού λέγομεν λογοπαιγνιωδῶς ὅτι ἡ ψυχή αὐτοεπίγνωσις.

Εἶναι "Ἕνας Λόγος.